

Какъ защо?

Какъ сж живѣли първитѣ хора

— Я да видимъ, Кольо, какви подаръци получи за твоя именъ день? — рече татко му.

— Ахъ, татко да знаешъ какви нѣща ми подариха! Конче, книжка съ картинки. желѣзница съ вагони и релси, и автомобилъ. Пъкъ чичо Георги ми донесе аеропланъ.

— Кое ти най-хареса?

— Аеропланътъ! Навиешъ го и той дззз! и хвъркне. Като си билъ малъкъ, подарявали ли ти сж аеропланъ, татко?

— Не, Кольо.

— Защо?

— Защото тогава нѣмаше аероплани.

— Че какъ сж летѣли тогава хората?

— Не летѣха. Само птицитѣ летѣха тогава, а хората ходѣха пешъ, или съ каруци, файтони и пр. Сега хората станаха по умни, а по-рано бѣха прости, неучени.

— Какъ така прости?

— Че какъ да ти обясня?! Прости, неучени, необразовани. По-рано пъкъ хората сж били диви като звѣроветѣ.

— Ехъ, татко! Ти се подигравашъ! Нима могатъ хората да сж като звѣроветѣ?!

— Не, момчето ми, азъ ти говоря много сериозно. Ако искашъ, азъ ще ти разкажа за тогавашнитѣ хора. Тѣ се наричатъ първобитни хора.

— Разкажи ми татко, моля ти се. Азъ искамъ да зная нѣщо за тѣхъ.

— Добре. Слушай тогава.

— Преди много хиляди години човѣкътъ е живѣлъ като животнитѣ. Даже приличалъ на тѣхъ. Той